

Το ξεκίνημα της τραγωδίας του Ευριπίδη γίνεται με την γερόντισσα τροφό της Μήδειας να βγαίνει από το παλάτι θλιμμένη και να μονολογεί ότι όλα τα κακά ξεκίνησαν από το ταξίδι των Αργοναυτών στην Κολχίδα. Αν δεν είχε πραγματοποιηθεί, η κυρά της δεν θα ερωτευόταν τον Ιάσονα και θα έμενε εκεί. Όμως, ακολούθησε τον Ιάσονα ως την Ιωλκό, εκδιώχθηκαν και οι δυο από εκεί, όταν σφάχτηκε ο Πελίας, βρέθηκαν στην Κόρινθο κι εκεί την περίμενε συμφορά: Ο άνδρας της ερωτεύτηκε την Γλαύκη, κόρη του βασιλιά Κρέοντα, εγκατέλειψε την Μήδεια και τα δυο παιδιά τους και παντρεύεται την βασιλοπούλα. Και η όψη της Μήδειας κάνει την τροφό να πιστεύει ότι η κυρά της ετοιμάζει τρομερή εκδίκηση. Ακόμα και τα παιδιά της δείχνει να μισεί.

Τα δυο παιδιά έρχονται συνοδευόμενα από τον παιδαγωγό τους που φέρνει κι άλλες κακές ειδήσεις. Ο Κρέοντας που νοιάζεται για την ευτυχία της κόρης του, αποφάσισε να διώξει τη Μήδεια και τους γιους της από την Κόρινθο. Η τροφός λέει στον παιδαγωγό να κρύψει τα παιδιά, μην τους τύχει κάποιο κακό. Από το βάθος του παλατιού ακούγονται οι απελπισμένες κραυγές της Μήδειας. Ο παιδαγωγός μπαίνει στο παλάτι με τα παιδιά. Η Μήδεια πρέπει να τα είδε, γιατί φωνάζει:

«Καταραμένα παιδιά δυστυχισμένης μάνας, να χαθείτε μαζί με τον πατέρα σας κι όλο το κτίσμα».

Η φωνή της Μήδειας που το κοινό ακόμα δεν έχει δει, έρχεται ως επιβεβαίωση των φόβων της τροφού. Ο χορός από δεκαπέντε γυναίκες της Κορίνθου που κατέφθασε, την άκουσε. Ζητά από την τροφό να προσπαθήσει να καλμάρει την κυρά της. Η τροφός μπαίνει στο σπίτι. Θα ξαναβγει συνοδευοντας την κυρά της. Απελπισμένη η Μήδεια θέλει να πεθάνει, όχι όμως πριν να εκδικηθεί. Και σαν να μην έφθαναν όλα αυτά, έρχεται και ο ίδιος ο βασιλιάς Κρέοντας και την διατάζει να εγκαταλείψει την πόλη μαζί με τα παιδιά της. Η Μήδεια ζητά και παίρνει μιας μέρας αναβολή. Της φτάνει για να πραγματοποιήσει τα σχέδιά της: «Θα φθάσω σε άγρια τόλμη», εξηγεί.

Ο χορός τραγουδά (μετάφραση Αθ. Χ. Παπαχαρίση):

«Πίσω πάνε τα ιερά νερά των ποταμών κι αντίστροφα γυρνούν και η δικαιοσύνη και όλα.

Στους άνδρες αρέσουν οι δόλοι και πια κλονίζεται η ορκοδεμένη πίστη. Και της δικής μου της ζωής την αδοξία η φήμη θα την αλλάξει και θα την κάνει δόξα. Έρχεται η υπόληψη στων γυναικών το γένος. Φήμη υβριστική δεν θα τις πιάνει πια.

Και των παλιών τραγουδιστών οι Μούσες θα πάψουν πια να λένε όλο για τη δική μας απιστία. Λένε όλο για μας, γιατί δεν χάρισε ο Φοίβος, των τραγουδιστών ο αφέντης, και στον δικό μας νου της θεϊκής του λύρας το τραγούδι. Τότε θα τραγουδούσαμε κι εμείς για τον αντρών το γένος ενάντια τραγούδια* γιατί τα ατέλειωτα τα χρόνια μας δίνουν πολλά να πούμε και για των αντρών τη μοίρα.

Κι απ' τον έρωτα τρελή με καΐκι έφυγες από το πατρικό σου σπίτι και τους δυο του Πόντου διάβηκες τους βράχους. Τώρα, σε ξένο τόπο κατοικείς, δυστυχισμένη, που έχασες το ταίρι σου και δίχως άντρα μένει η κλίνη σου, κι από την χώρα αυτή μακριά σε διώχνουν καταφρονεμένη.

Κανείς δε σέβεται τους όρκους και μες στη δοξασμένη Ελλάδα δεν απομένει πια ντροπή. Πέταξε στον ουρανό. Δυστυχισμένη! Δεν έχεις σπίτια πατρικά που σ' αυτά σαν σε λιμάνι να γλιτώσεις απ' τα βάσανα και βασίλισσα άλλη, δυνατότερη από το δικό σου το κρεβάτι, πρόβαλε κυρά μες στα παλάτια».

Στην ώρα, εμφανίζεται ο Ιάσοντας, βλέπει την Μήδεια και προσπαθεί να ρίξει σ' αυτήν όλο το φταιξιμο: Αν συγκρατούσε την γλώσσα της, κανένας δεν θα την έδιωχνε! Μεγαλόκαρδος αυτός, είναι έτοιμος να της δώσει όσα χρειάζεται για να φροντίσει τον εαυτό της και τα παιδιά τους, όπου κι αν πάει. Η Μήδεια εξοργίζεται ακόμα πιο πολύ, με την υποκρισία του και του ρίχνεται, υπενθυμίζοντάς του, τι έκανε για εκείνον. Ο Ιάσοντας απαντά ό,τι τίποτα εκείνη δεν έκανε από καλοσύνη. Όλα ήταν επειδή τον ερωτεύτηκε! Και βγήκε κι αυτή κερδισμένη. Μπορεί και ζει στην Ελλάδα και όχι σε χώρα βαρβάρων, έμαθε τι σημαίνει δικαιοσύνη (!) κι έγινε γνωστή σε όλους, ενώ, αν έμενε στην Κολχίδα, δεν θα την ήξερε κανένας. Κι έπειτα, αν παντρεύεται την Γλαύκη, το κάνει και για δικό της καλό. Με πια σύζυγο του την βασιλοπούλα, θα έχουν όλοι τους όλα τα καλά. Ενώ ως φιλοξενούμενος φτωχός εξόριστος, τίποτα δεν μπορούσε να προσφέρει σ' εκείνη και στα παιδιά τους. Ο Ιάσοντας της λέει ότι, αν δεν την έτρωγε η ζήλια, θα συμφωνούσε μαζί του!

Η Μήδεια απαντά ότι δεν θέλει τίποτα από αυτόν και ο Ιάσοντας καλεί μάρτυρες τους θεούς ότι αυτός είχε καλό σκοπό. Με τη συνείδησή του ήσυχη, αποχωρεί, ενώ τον ακολουθούν τα λόγια της Μήδειας:

«Θα κάνεις τέτοιο γάμο που γάμο δεν θα τον λες».

(τελευταία επεξεργασία, 10 Νοεμβρίου 2021)